

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Τοιοῦτος ὁ παράδοξος τίτλος τοῦ νεωτάτου ἔργου τοῦ Ι. Βέρν τοῦ ὁποίου ἡ δημοσίευσίς ἀρ-
χεται ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομά-
δος. Δικαιολογεῖται δὲ ὁ τίτλος πληρέσιαι
ὑπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ ὁποῖον ἐν συνόψει ἔχει
ὡς ἐξῆς: Ἑταιρία ἀμερικανικὴ ἐκ μεγάλων ἐπι-
χειρηματιῶν καὶ ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων, με-
ταξὺ τῶν ιδρυτῶν τῆς ἀριθμοῦσα καὶ πλουσιω-
τάτην χήραν, ιδρύεται σκοποῦσα τὴν ἐκμετάλ-
λευσιν τῶν χωρῶν τοῦ Βορείου Πόλου. Ἀλλὰ
ἡ τεραστία ἐπιχειρήσεις πρῶτον κώλυμα εὐρί-
σκει τὸ ἀπρόσιτον τοῦ Πόλου ἕνεκα τῶν ἐπ'
αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνων συσσωρευθέντων πάγων. Οἱ
πάγοι δύνανται νὰ ἐκλείψωσιν ἂν τὸ κλίμα τοῦ
Πόλου καταστῇ θερμότερον, καὶ ὅπως κατορ-
θῇ τούτο πρέπει ὁ Πόλος ν' ἀλλάξῃ θέσιν
— ἡ γῆ ν' ἀλλάξῃ τροχίαν!

"Ὅλα νὰ γείνουν ἄνω κάτω λοιπόν! Αὐτὸ
εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς ἀμερικανικῆς ἐπιχειρή-
σεως· αἱ δὲ λεπτομέρειαι καὶ τὰ καθ' ἑκάστα,
εἰς τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς συναρμολογεῖ τὴν ἐπι-
στημονικὴν διδασκαλίαν μετὰ ἐπαγωγῆς καὶ
περιπλοκωτάτης διηγήσεως, θὰ διεξέλθῃ ἀκό-
πως καὶ εὐχαρίστως ὁ ἀναγνώστης τερπόμενος
ἅμα καὶ πλεῖστα μαυθάνων ἐκ τοῦ ΑΝΩ ΚΑ-
ΤΩ, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει μὲ τὸν χαλασμὸν τοῦ
κόσμου καὶ τελειώνει μὲ τὸν ἡσυχώτατον συνοι-
κισμόν. Τὰς δὲ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ μυθι-
στορήματος ἐντυπώσεις θὰ καταστήσωσι ζωη-
ροτέρας αἱ συνοδευούσαι αὐτὸ λαμπραὶ εἰκόνες,
ὅς ἐξεχώρησεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν αὐτὸς ὁ
ἐκδότης τοῦ γαλλικοῦ πρωτοτύπου.

ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ καταστροφῆς
ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν σύστασιν πο-
λυμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν
παθόντων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος. Τὸ πρὸς
ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποσταλὲν ἔγγρα-
φον τοῦ διορισμοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Αὐγούστου 1890.

Φοβερά πυρκαϊὰ ἐνσκήψασα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν
πρωτεύουσάν πόλιν τῆς Μακεδονίας, κατέστρεψε τὸ τρίτην
μῶρον αὐτῆς· εἰκοσακισχίλιοι δὲ περίπου ἄνθρωποι πάσης
ἐθνικότητος περιφέρονται ἄστεγοι, γυμνοὶ καὶ πειναλέοι. Τί-
νος φιανθρώπου ἡ καρδία δὲν θέλει συντριβῇ ὑπὸ τῆς δει-
νῆς ταύτης συμφορᾶς καὶ ποῖος δὲν θέλει σπείσῃ νὰ προσ-
φέρῃ τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ εἰς περιθάλψιν τῶν πασχόντων καὶ
μικρὰν θεραπείαν τῆς ἀνυπολόγιστου ζημίας;

Ἀλλ' ἂν αἱ ἄλλαι κοινότητες ἐξ Ἰσού ἢ καὶ περισσότερον
ὑπέστησαν ἰδιωτικὰς ἀπωλείας, ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Θεσ-
σαλονίκης ἀπώλεσε πλὴν τῆς ἰδιωτικῆς αὐτῆς περιουσίας
πᾶν ὅ,τι διέκρινεν αὐτὴν ὡς γερὰν μετὰ τὴν Κων(σταντι)ν
ἑλληνικὴν κοινότητα ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρίᾳ. Εἰς τέφραν
μετεβλήθησαν: ὁ ναὸς τῆς Μητροπόλεως μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ
πολυτίμων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν κειμηλίων, ἡ Μη-
τρόπολις, τὸ ἐπίσημον κέντρον τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος,
τὸ νοσοκομεῖον, τὸ γυμνάσιον, τὸ διδασκαλεῖον, τρεῖς ἐτε-
ραι ἐνοριακαὶ ἐκκλησίαι. Ὡστε μετὰ τὴν δεινὴν καταστρο-

φὴν οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀδελφοὶ Ἕλληνες δὲν ἔχουσι ποῦ νὰ
συνέρχωνται, ἵνα συσκέπτονται περὶ τῶν πραγμάτων τῆς
ἐκείνου κοινότητος, ποῦ νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα των, ποῦ
νὰ νοσηλεύωσι τοὺς πένοντας καὶ ἀποστατεῦτους.

Πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι τὴν συμφορὰν τῆς ἑλληνι-
κῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης αἰσθάνονται βαθύτατα οἱ
ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς καὶ ἡ χαρακτηρίζουσα αὐτοὺς φιαν-
θρωπία καὶ ἐθνικὴ φιλοτιμία δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας
προτροπῆς, ἵνα σπεύσωσι δι' ἄδρων ἐράνων εἰς ἀνακούφισιν
τῶν παθόντων ἰδιωτῶν καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν θρησκευτι-
κῶν, φιανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἐκείνων δημοσίων
ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια μάλιστα συναπαρτίζουσι τὰς καλῶς
συγκεκριτημένους καὶ ἀκμαίας κοινότητας.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐπιθυμοῦν οὐ μόνον πρό-
νοια νὰ ληφθῇ ἡ προσήκουσα περὶ ἀσφαλοῦς συλλογῆς καὶ
συγκεντρώσεως τῶν ἐκασταχόθεν ἐράνων, ἀλλὰ καὶ μέριμ-
να συνετὴ περὶ τῆς λυσιτελοῦς αὐτῶν διανομῆς καὶ χρή-
σεως, πρὸς τοὺς δύο εἰρημένους σκοποὺς συνέστησεν ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐπιτροπὴν,
συγκειμένην ἐκ τῶν ἐξῆς κυρίων:

Μ. Ρενιέρη, ἐπιτίμου διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς,
Νικ. Δηλιγιάννην, προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Σπ. Δει-
μέζη, προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Μιχ. Χατζημι-
χάλη, πρυτάνεως τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, Η. Πα-
παηλιοπούλου, Νομάρχου, Μ. Μελά, προέδρου τοῦ Νο-
μαρχικοῦ Συμβουλίου, Τιμ. Φιλήμονος, δημάρχου Ἀθη-
ναίων, Θεοδῶρον Ρετσίνα, δημάρχου Πειραιῶς, Παύλου
Καλλιγᾶ, διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Ἰ. Μεσσινέζη,
Ἀνδρ. Συγγρῶ, Ἰ. Πάγκα, Ἰ. Κατζίκυριακοῦ, Ἀ. Πα-
σπάτη, προέδρου τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλ. γραμμάτων
Συλλόγου, Κ. Παπαρηγόπουλου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπι-
στημίου, Π. Ράλλη, Ἀ. Μαυροῦ, Ἀλ. Σκουζέ, Ἰ. Παντα-
ζίδου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Γ. Παπαζήση, ἀρ-
χιάτρου, Δ. Ρακτιβάν, Ν. Χαλκιοπούλου, γυμνασιάρχου,
Ν. Μαυρουδῆ.

Ἀνακοινούντες ὑμῖν τοῦτο, παρακαλοῦμεν νὰ ἀναλάβητε
τὸ φιάνθρωπον τοῦτο ἔργον, καὶ ἀφοῦ ἐκδόσῃτε ἐγκύκλιον
πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ
τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς παθούσης Ἑλλήν.
κοινότητος, νὰ ἐκλέξητε ἐξ ὑμῶν αὐτῶν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν
πρὸς διεξαγωγὴν τῆς σπουδαίας ταύτης ἐνεργείας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν 8/20 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀμ-
στελδάμῳ ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ αὐτόθι Φιλελλη-
νικοῦ Συλλόγου. Κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην μετα-
ξὺ ἄλλων, θὰ συζητηθῶσι καὶ θέματα ἀφορώντα ἰδίως
τὴν ἐν Εὐρώπῃ διδασκαλίαν τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς
γλώσσης καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς νεοελληνικῆς ὡς
γλώσσης ἐπιστημονικῆς. Οὗτω θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπομένη
πρότασις τοῦ ἐκ Βενετίας ἐπιτίμου μέλους τοῦ Φιλελ-
ληνικοῦ Συλλόγου κ. Κωνσταντίνου Ρέγερ:

Ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς
ἐν τοῖς σύγγρακτις γυμνασίοις γυμνασίοις (ὅπου διητη-
ρήθῃ μόνον διὰ τοὺς φιλόλογους), τῆς ἐλαττώσεως τῆς
διδασκαλίας τῆς γλώσσης ταύτης ἐν ταῖς ἰταλικαῖς
σχολαῖς καὶ ἐν γένει πρὸ τῶν κινδύνων, τῶν ἀπειλούν-
των τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὰ πλεῖστα
τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὁ Φιλελληνικὸς Σύλλογος
ἀποφασίζει:

1ον) Ἡ προστασία τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς
εἰς τὰ 2000 ἐν Εὐρώπῃ κολλέγια καὶ λύκεια ἔσται
ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου Συλ-
λόγου.

2ον) Ἀνατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὅπως
ἀπευθυνθῇ ἀμέσως εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰσπα-
νίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀγγλίας,
τῆς Ὀλλανδίας, τῆς Βελγικῆς, τῆς Δανίας, τῆς Σουη-
δίας, τῆς Νοβηγρίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Αὐστρίας,

τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Ρωσσίας, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος παροικαλοῦν αὐτὰ.

α') ὅπως εὐχρεστηθῶσι νὰ διαδιδάσχωσι πρὸς τὸ συμβούλιον πρὸ τῆς 15 προσεχούσης Ὀκτωβρίου τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, τὰ κινονήζοντα τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς.

β) ὅπως εὐχρεστηθῶσι ν' ἀποστείλωσι τὴν 1 Δεκεμβρίου 1890 εἰδικὸν ἀπεσταλμένον εἰς Ἀμστελδάμ. ὅπως ἐν συνεδρίῳ συνδιασκεφθῶσι περὶ τῶν ἐξῆς:

Α') Διατὶ ἡ ἐλληνικὴ παραγράφεται.

Β') Ποία εἶνε τὰ ὑπὲρ τῆς διτηρήσεως τῆς ἐλληνικῆς ἐπιχειρήματα.

Γ') Ποῖται αἱ ὑφιστάμεναι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἐλληνικῆς ἐλλείψεις.

Δ') Πῶς δύνανται νὰ διορθωθῶσιν.

Ἄλλη πρότασις εἶναι ἡ τοῦ κ. Φόρσλινδ, ἐκ Σουηδίας, ὅστις ζητεῖ παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου ν' ἀποφανθῇ:

1ον) Περὶ τῆς ἀποστολῆς ἐνὸς φοιτητοῦ κατέχοντος τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, εἰς Ἀθήνας, ἵνα σπουδάσῃ κατὰ βάση τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

2ον) Περὶ τῶν ἀναγκαιῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς σπουδῆς τῆς ἐλληνικῆς ἐν Σουηδία μέτρων.

Ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Μύλλερ, ζητεῖ ὅπως τὸ συμβούλιον ἀποταθῇ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια, ἵνα καταδείξῃ:

1ον) Τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς μελέτης τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας ἐλληνικῆς γλώσσης, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῆς ἀρχαίας σχέσιν των.

2ον) Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς γλώσσης ὡς διεισθνοῦς ἐπιστημονικῆς γλώσσης καὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς λατινικῆς ὡς καὶ τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, πρὸς ἀκριβὲς ἔκφρασιν ὅλων τῶν λεπτομερειῶν ἐπιστημονικῶν θέματος, ὑπεροχῆς, ἥτις ἄλλως ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ ὅτι πάντες οἱ ὅροι τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν εἶνε εἰλημμένοι ἐκ τῆς ἐλληνικῆς.

— Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ ἀνάλογον βοήθημα ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης ὅπως ἐνοικιασθῇ κατάλληλον οἶκον διὰ τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Μακεδονίας ὑπ' αὐτῆς συντηρούμενον γυμνάσιον καὶ ἐφοδιασθῇ τοῦτο διὰ τῶν καταλλήλων διδακτικῶν ἐργαλείων, ἵνα μὴ παύσῃ φέτος λειτουργοῦν.

— Συνέστη διὰ Β. διατάγματος ἐν Μεσσηνίη δημιουργηθῇ γυμνάσιον, οὗτινος ἡ λειτουργία ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου. Συνέστησαν δὲ ἐλληνικὰ σχολεῖα ἐν τῷ χωρίῳ Βλαχοκαρασιᾷ τοῦ δήμου Μανθουρίας καὶ ἐν Πιάνῃ τοῦ δήμου Φαλάκθου.

— Ἐλύθη τὸ ἀνακινηθὲν ζήτημα ἂν ὁ ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδείσεως Σύλλογος τῶν Κυριῶν ἔχῃ τὸ δικαίωμα διαταγῆ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καθ' ἡν, ληφθεὶς ὡς ὅψις τῆς αἰτήσεως τῆς προέδρου τοῦ εἰρημένου Συλλόγου περὶ συστάσεως Παρθενωγείου, χορηγεῖται εἰς τὸν εἰρημένον Σύλλογον ἡ ἀδεία νὰ συστήσῃ ἐνταῦθα τοιοῦτο παρθενωγεῖον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τηρήσεως τῶν κειμένων νόμων.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

24 Αὐγούστου Τὸ καταδρομικὸν «Ναύαρχος Μισούλης» ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς Θεσσαλονικὴν κομίζον βοηθείαν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων. Ἐπὶ τοῦ Μισούλη ἐπεβιβάσθη ἀπόστασμα ἐκ πεντήκοντα ἀνδρῶν τοῦ μηχανικοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς δύο ἀξιωματικῶν, ἐν στρατιωτικῶν χειρουργεῖον ὑπὸ τρεῖς ἱατροὺς μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν φαρμάκων καὶ νοσοκόμων, διακόσιαι σκηναὶ καὶ τετρακόσιαι μάλιστα κλινωσκεπάσματα ἐφορτώθησαν δὲ καὶ περὶ

τὰς ὀκτακοσίας ὀκάδας διπυρίτου καὶ ἄλλα χρεωδῆ. Τὸ καταδρομικὸν ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς σήμερον τὴν ὥραν 1 1/2 μ. μ.

27 Αὐγούστου. Σήμερον συνελθόν ἐκτάκτως εἰς συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ βοήθημα ἐξ 100,000 δραχμῶν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα Θεσσαλονίκης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐξεδόθη τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ τὸ 38 φυλλάδιον περιέχον τὰς λέξεις Ἀργού—Ἀρθρίτις. Τιμὴ ἑκάστου φυλλάδιου λεπτὰ 90. Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρστ.

— Ἐν τῷ εἰκονογραφημένῳ ἀγγλικῷ περιοδικῷ The Woman's World ἡ λογία καὶ ἑλληνομαθὴς κυρία Ἐδμόνδ δημοσιεύει ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἡρώς τῶν Σπελζῶν», ἀναφερόμενον εἰς τὴν Μπουμπουλιναν μετὰ δύο καλλιῶν εἰκόνων, ὧν ἡ μὲν παριστᾷ αὐτὴν τὴν ἡρώδα, ἡ δὲ νεάνιδα φέρουσα τὸ ἐγγύριον τῆς νήσου Ἐνδυμα.

Ἐπὶ τῇ Πεντηκονταετηρίδῃ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας. Τὰ κατὰ τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως μέχρι τῆς σήμερον 1890—1890 ὑπὸ Σ. Παπαγεωργίου, καθηγητοῦ. Ἐντολὴ τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρίας. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, 1880. 1ον σ. 27. [Ἐκ τοῦ τεύχους ἀποσπῶμεν τὸν ἐπιλογὸν συνοψίζοντα κάλλιστα τὰ κατὰ τὴν πεντηκονταετὴ βίον τῆς Ἑταιρίας καὶ καταδεικνύοντα τὴν σπουδαίοντα τοῦ μουσικοῦ τούτου καθιδρύματος: «Συσταθεῖσα κατ' ἀρχὰς παρ' ἰδιωτῶν ὅπως καταρτίσθῃ γὰρ Μουσικὴ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἀγγλικῆς ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, ἡ Ἑταιρία σκοπὸν προέθετο συγχρόνως καὶ τὴν διὰ πάντων τρόπων διάδοσιν τῆς μουσικῆς Τέχνης, ὡς συντείνουσας τὰ μέγιστα εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἠθῶν. Ἡ Κέρκυρα ἐπεδοκίμασε καὶ τὴν ἡσπάρθην εὐθὺς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρίας καί, συν τῷ χρόνῳ, ἐνῷ αὐτὴ ἤρξατο ἀποτελουμένη ἐξ ἐνῆα μόνον ἐταίρων, ἠνδρώθη συμπεριλαβοῦσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐκατοντάδας ὅλας μελῶν. Αἱ ἐξ αὐτῆς μετὰ μικρὸν χρονικὴν διάστημα προελθούσαι ὠφέλειαι ὑπῆρξαν πολυειδεῖς καὶ σπουδαῖαι. Ἡ Μουσικὴ αὐτῆς, τεθεῖσα ἐν βραχείᾳ εἰς ἀμίλλαν πρὸς τὰς ἀρίστας τῆς τότε ἀγγλικῆς φρουρᾶς, ἀπέδειξε ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ευφυΐα, καίτοι ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐκάθευδεν, εὐκαιρίας ὅμως δοθείσης, κατέλαθεν ἐπαξίως τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ θέσιν. Πλείστοι νέοι, ὧν τίνες Κύριος οἶδε ποῦ ἤθελον εἰς ἀρχαίας καταντήσῃ, εὐρον κατὰ τὴν πεντηκονταετὴ τοῦ βίου αὐτῆς περίοδον, αὐτάρχη καὶ ἀξιοπρεπὴ πόρον ζωῆς, μαθητεύσαντες ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ: πολλοὶ δὲ ἄλλοι, ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτήσαντες, ἐξησφάλισαν ἐντιμὸν καὶ ἀνεξάρτητον θέσιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Κερκύρας, ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀνατολῇ, ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ αὐτῇ, προσληφθέντες εἰς ξένα θεάτρα καὶ ξένας Μουσικάς, καὶ μεταδίδοντες ἐπωφελῶς ἐν ἐν ταῖς κόλποις τῆς Ἑταιρίας παρ' αὐτῶν πολλαπλασιασθὲν τάλαντον, τιμῶντες δὲ οὕτω καὶ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Τὰ ἀγαθὰ ἀτινα προήλθον καὶ προέρχονται ἐκ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν τὴν καταφανὴ καὶ γνωστὰ ὥστε δὲν χρῆξουσιν πλείοτερον λόγων. Ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρία ὑπῆρξε συγχρόνως ἀνέκαθεν μία τῶν σημαντικωτέρων ἐστιῶν ἐν ἡ ἀνεξωपुरοῦτο ἐν Κερκύρᾳ, ἐν ἡμέραις ἐνοκρατίας, ὅ σπινθὴρ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος ὃν ἀδυνατεῖται καὶ παντοιοτρόπως αὐτὴ ὑπεξέκειεν. Ἐν αὐτῇ πρώτῃ ἐωρτάσθη ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ ἀξιωματικὸν τῆς ἡμέρας τῆς τοῦ Γένους ἀναστάσεως αὐτὴ ἐκ τῶν πρώτων ἐν Κερκύρᾳ συμμετεῖχε πασῶν τῶν ἐθνικῶν ἐπιδείξεων καὶ ἐνεργειῶν. Συνέταιροι καὶ μουσικοὶ τῆς Φιλαρμονικῆς πάντες συνετέλουν πρὸ τῆς Ἑνώσεως εἰς αὐτῆσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος: αὐτὴ ἐμελοῦργησε πρώτῃ τὰ ἐθνικὰ ἄσματα ταύτης ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος ἐμελοποίησε τὸν ἀθάνατον Ἑθνικὸν Ὕμνον· εἰς αὐτὴν ἀπετείνοντο οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως Ὅθωνος ὅπως τονίσῃ ἐμβατήρια ἐθνικὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.— Ἐνεκα τούτων ἀπάντων, καὶ διὰ τὰς πολλὰς σπουδαίας ὑπηρεσίας ὅσας ἀδελφαίεπας ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὤλην παρέσχε τῇ Ἑθνικῇ Τέχνῃ ἡ Ἑταιρία αὕτη, ἀριμοῦσα μετὰ τῶν μελῶν τῆς πολλοὺς διακεκριμένους ἀνδράς, δικαίως θεωρεῖται ἀγλίσταμα καὶ σέμνομα τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης.]